Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 246 (996) ♦ Вівторок, 27 грудня 1994 року ♦ Ціна договірна

КОМУ І ЯКА ВЛАДА НАЛЕЖИТЬ?

Ось нині питання, воно поглинуло можновладців сповна, воно — предмет дискусій і в години роботи, і в хвилини перекурів.

У кожного влада своя і своя дискусія. В коксохіміків владу має... технологічний процес. Йому все підкорено, бо найменше відхилення призводить до некондиції.

Втім, це золоте правило й для влади...

Цей знімок наш фотокореспондент зробив на Баглійському коксохімічному заводі в Дніпродзержинську. Люкові Роман Поліщук, Віктор Рудін і машиніст Василь Кобець мають кілька вільних хвилин на перекур. Вони відпочивають, та увага їхня прикута до стрекотання переговорного приладу, з якого час від часу вони чують певну інформацію. Вона ні про що не говорить необізнаному з тонкощами процесу, але багато значить для «спеців».

Зате про владу ми всі все добре знаємо. І як її поділити — теж. Поділити тільки не виходить. Про це у статті «Президент України розробив модель державної влади. Чи на користь?» — на 3-й сторінці.

Перебування Президента України Леоніда Кучми на Дніпропетровщині

В центрі уваги має бути Західний Донбас

Так сказав міністр вугільної промисловості України Віктор Полтавець на зустрічі керівників і спеціалістів об'єднання шахт Західного Донбасу з Президентом України Леонідом Кучмою. Це означає, що Придніпровський вугільний басейн уже зараз, і ще більше в найближчому майбутньому, визначатиме обсяги видобутку твердого палива в Україні. Якщо, звичайно, спочатку вдасться зберегти потенціал ВО «Павлоградвугілля», а далі й нарощувати його, будуючи нові шахти. Попри надскладні нинішні умови, треба думати й про таке. Адже годі говорити, як це актуально для обмеженої на власні енергетичні ресурси України.

Становище, в якому опинився басейн, катастрофічне. З часів ще отих перших шахтарських страйків почався спад виробництва. І триває він, як повідомив генеральний директор виробничого об'єднання «Павлоградвугілля» Анатолій Шмиголь, досі. Хоч найбільше хвилює уже інше: через відсутність коштів шахти припинили відкривати доступ до нових пластів та готувати нові очисні вибої. Це ж значить, що незабаром вони, в прямому розумінні слова, дійдуть до глухої стіни — залишаться без фронтів для виймання вугілля. Стан речей пояснив на зустрічі гірників з Леонідом Кучмою голова Дніпропетровської обласної Ради Павло Лазаренко.

(Закінчення на 3-й стор.).

Продиктовано в номер

Єльцин детально вивчає обстановку у Чечні, а прес-секретар пакує чемодани

Минулі дві доби довкола Грозного не вщухала стрілянина. Російську бронетехніку, яка блокувала підходи до чеченської столиці, з повітря підтримувала авіація — бомбардувала приміські населені пункти, де розташувалися загони ополченців. Проте ІТАР-ТАРС повідомило, що з другої половини дня 25 грудня в районі Грозного російські військові літаки не були задіяні. Тим часом, зважаючи на звернення багатьох відомих політиків та діячів культури Росії, Борис Єльцин учора скликав Раду безпеки РФ для «аналізу усього комплексу аспектів, пов'язаних з відновленням конституційної законності в Чеченській Республіці». За словами президентського прес-секретаря В. Костикова, який незабаром відбуде до Ватикану представником Росії, Б. Єльцин нині «детально вивчає обстановку довкола Чечні».

До нас приїхали сусіди — з незалежної Білорусі

Учора ввечері спецрейсом з Мінська до Києва з офіційним візитом прибула парламентська делегація Республіки Білорусь на чолі з Головою Верховної Ради Мечиславом Грибом. Одразу після урочистої церемонії зустрічі глава білоруського парламенту сказав, що члени делегації мають намір провести активні переговори з керівництвом України щодо низки питань, які давно вже назріли. Про вагомість, яку надає цьому візиту білоруська сторона, свідчить і те, що до Києва прибуло аж четверо голів комісій Верховної Ради Білорусі. Програма перебування передбачає крім широкого діалогу глав парламентів Мечислава Гриба й Олександра Мороза та народних депутатів двох країн також зустрічі гостей з Президентом Леонідом Кучмою та прем'єр-міністром Віталієм Масолом.

(Продовження на 5-й стор.).

Звягільського хочуть заарештувати. Якщо знайдуть...

Голова тимчасової парламентської комісії із забезпечення контролю і сприяння розслідуванню кримінальної справи № 49-525 (справа Звягільського) Григорій Омельченко звернувся з офіційним листом до Генерального прокурора України, яким пропонує йому ще до завершення другої сесії звернутися до Верховної Ради з поданням на одержання згоди на арешт Юхима Звягільського. Він мотивує це тим, що, незважаючи на офіційні звернення через вітчизняні засоби масової інформації — повернутися в Україну й дати Генеральній прокуратурі свідчення з приводу висунутих обвинувачень, екс-в.о. Прем'єр-міністра продовжує переховуватися за межами України, чим перешкоджає об'єктивному, всебічному розслідуванню всіх обставин кримінальної справи.

Розблоковано італійський кредит

Як стало відомо, італійський уряд прийняв рішення розблокувати раніше заморожену першу чергу кредитної лінії для України у розмірі 150 млрд. лір (близько 90 млн. доларів).

За рахунок зазначених коштів буде поставлено італійське устаткування для виробництва алюмінієвої фольги на Запорізькому алюмінієвому комбінаті. Італія також збудує під Києвом паперову фабрику для виготовлення цінних паперів і друкування купюр національної валюти — гривні.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Комісія Верховної Ради України з питань науки та народної освіти на своєму засіданні підбила підсумки роботи комісії в 1994 році, затвердила план роботи на 1 півріччя 1995 року. Розглянуто проекти законів, які регламентують державну політику в сфері науки і науково-технічної діяльності, і прийнято рішення просити Президію Верховної Ради України внести їх на розгляд Верховної Ради у другому читанні.

Комісія з питань оборони і державної безпеки обговорила проект Закону України «Про музеї» і одностайно підтримала його. Комісія затвердила план своєї роботи на січень—липень 1995 року.

Комісія з питань законності і правопорядку глибоко проаналізувала поданий Кабінетом Міністрів України проект закону, що має на меті посилити кримінальну відповідальність за вчинення злочинів проти життя, здоров'я і майна громадян і, зокрема, працівників правоохоронних органів. Враховуючи зауваження і пропозиції, що надійшли на законопроект від ряду науковців і практичних працівників, комісія за участю представників Верховного суду, Генеральної прокуратури, Міністерства внутрішніх справ, Служби безпеки і Міністерства юстиції України накреслила план його доопрацювання і доручила робочій групі найближчим часом завершити цю роботу.

В Адміністрації Президента України організовується особистий прийом громадян

Президент України з метою підвищення ефективності діяльності Адміністрації Президента України, а також забезпечення громадянам можливості реалізації їх соціально-економічних, політичних та особистих прав і свобод видав Розпорядження, яким визначив порядок організації та проведення особистого прийому громадян в Адміністрації Президента України.

Встановлено, зокрема, що прийом громадян за окремим графіком проводитимуть Президент України, Глава Адміністрації Президента України та його заступники, а також керівники структурних підрозділів Адміністрації Президента України.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про обрання БОЙКА В.Ф. Головою Верховного Суду України

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:
Обрати БОЙКА Віталія Федоровича Головою Верховного Суду України.

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ.

м.Київ, 21 грудня 1994 року.

ГОЛОВА ВЕРХОВНОГО СУДУ УКРАЇНИ

Віталій Федорович БОЙКО народився 30 вересня 1937 року в селі Крапивна Ніжинського району Чернігівської області в родині колгоспників.

Після закінчення Ніжинського технікуму підготовки культосвітніх працівників завідував сільськими клубами у Чернігівській області, служив строкову службу в армії. У 1963 році закінчив Харківський юридичний інститут. Працював народним суддею та головою Нижньодніпровського районного суду м.Дніпропетровська, заступником голови Дніпропетровського обласного суду. З 1976 по 1986 рік — голова Донецького обласного суду.

У 1986 році призначається першим заступником міністра юстиції, а в 1990 — міністром юстиції України. З 1992 по березень 1993 року займав посаду завідуючого відділом національної безпеки, охорони правопорядку і надзвичайних ситуацій Кабінету Міністрів України. З березня 1993 року — Надзвичайний і Повноважний Посол України в Республіці Молдова.

Одружений, має двох дочок.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про затвердження кандидатури КРАВЧЕНКА Ю.Ф. для призначення на посаду голови Державного митного комітету України

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:
Затвердити кандидатуру КРАВЧЕНКА Юрія Федоровича для призначення на посаду голови Державного митного комітету України.

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ.

м.Київ, 21 грудня 1994 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення Ю.КРАВЧЕНКА головою Державного митного комітету України

Призначити КРАВЧЕНКА Юрія Федоровича головою Державного митного комітету України.

Президент України Л.КУЧМА.

м.Київ, 22 грудня 1994 року.

ГОЛОВА ДЕРЖАВНОГО МИТНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНИ

КРАВЧЕНКО Юрій Федорович народився 5 березня 1951 року в м.Олександрії Кіровоградської області в робочій родині. Українець. У 1970 р. закінчив Олександрійський індустріальний технікум, а в 1978 р. — Горьківську вищу школу МВС. Генерал-лейтенант міліції. Одружений, дружина — службовець. Має двох дочок, старша — студентка, молодша — школярка.

У 1970—1971 рр. працював підземним електрослюсарем на шахті. Після служби в Збройних Силах, з 1974 р. — працює в органах міліції. Спочатку інспектором, старшим інспектором, згодом — начальником відділення карного розшуку райвідділу, заступником начальника і начальником Олександрійського міського відділу УВС.

З 1986 р. по 1988 р. працював у Міністерстві внутрішніх справ України начальником відділу по організації боротьби з наркоманією Управління карного розшуку та заступником начальника оперативно-розшукового управління.

У 1989—1992 рр. — начальник Управління внутрішніх справ Кіровоградської області. У грудні 1992 р. призначений заступником міністра внутрішніх справ України.

Парламентська хроніка

Будуть труднощі з теплом і світлом. Тимчасові. Скільки тієї зими...

Денне засідання 23 грудня

Після обговорення альтернативних законопроектів «Про внесення змін і доповнень до Закону «Про оренду...», які, по суті, висловлювали протилежні думки на багато принципових положень, парламент більшістю голосів підтримав пропозицію Ігоря Юхновського — створити під керівництвом заступника Голови ВР Олега Дьоміна погоджувальну комісію і винести наступного тижня на розгляд сесії узгоджений варіант законопроекту.

Про нинішню ситуацію із забезпеченням народного господарства і населення паливом, електричною і тепловою енергією народним депутатам доповів віце-прем'єр Анатолій Дюба. Інформація, відверто кажучи, була невтішна. Віце-прем'єр назвав ситуацію не просто напруженою, а критичною. Втім ми вже звикли до таких епітетів. Доповідач запевнив, що спеціальна комісія, призначена Указом Президента, робить усе можливе, щоб зберегти стабільність енергопостачання. Щоправда, за рахунок неординарних заходів, в тому числі й максимального обмеження споживання тепло- й електроенергії.

А що залишається робити? Через різке зниження температури зросло споживання газу в побуті та на виробництві. Сьогодні практично всі області, всі міністерства й відомства заборгували за вже використаний газ величезні суми — доповідач називав просто астрономічні цифри. Не краща ситуація і з електроенергією. Єдина втіха — працівники вугледобувної промисловості збільшили видобуток — мабуть, на знак вдячності за створення свого міністерства. Потроху налагоджується і ситуація з мазутом, його поставки в нашу державу нині також значно зросли.

Та громадян України ці приклади «поліпшення становища і ліквідації недоліків» навряд чи зігріють. Скоріше — навпаки: невдовзі нам доведеться ще більше зігріватися у власних квартирах... енергійними помахами кінцівок. Вищеназвана комісія, поінформував віце-прем'єр, зобов'язала органи влади перевести гаряче водопостачання населення на затверджений графік, по три години вранці і ввечері (після 20-ої години). Крім того, на один градус понизиться температура води в системі центрального опалення: за розрахунками спеціалістів, це заощаджуватиме до 4 мільйонів кубів газу щодня.

Справжній удар чекає на прихильників «карамельних» телесеріалів: телебачення, як і водопостачання, працюватиме (всі програми) за графіком — з 19 до 23 години. Прощавай, «Дика Розо» — у тебе поважний конкурент: потужність трансляційної мережі становить по Україні 800 мегават, тобто це потужність двох великих металургійних комбінатів. Ще темніше стане на наших вулицях, хоча, здається, тут «поліпшення ситуації» вже неможливе. Крім аварійного та мінімального освітлення в нічний час, все буде вимкнено. «Постраждає», не виключено, навіть Верховна Рада: самокритичні депутати та пан Дюба вказали на надмірну кількість світильників на стелі залу, де відбуваються сесійні засідання. А як відомо, депутати також працюють за графіком...

Отже, попереду неухильне дотримання жорстких лімітів і режимів. У цьому зв'язку на денному засіданні виникло непердбачене питання: ще один віце-прем'єр — Ігор Мітюков — поінформував депутатів про Угоду зі Світовим банком про надання Україні так званої реабілітаційної позики. Це стандартна позика, яку надають країнам, котрі перебувають на стадії трансформування економіки (наші сусіди по СНД такі угоди вже уклали). Позику надають не під заклад якогось майна чи товарів, а під програму ринкових перетворень. По суті, Угода має банківський, навіть бухгалтерський характер, де обумовлені всі процедури з перерахування коштів та інші нюанси в стосунках між кредиторами і позичальником. Віце-прем'єр підкреслив, що згідно з Законом «Про міжнародні договори» саме Угода, а не дії уряду, підлягає ратифікації Верховною Радою.

Після інформації І. Мітюкова та виступів кількох депутатів, які скоріше не згоджувалися із самим принципом «трансформації економіки», ніж з необхідністю «ратифікувати бозна-що», сесійне засідання завершилося. Обговорення Угоди зі Світовим банком продовжилося на засіданні комісій — з питань економічної політики та управління народним господарством, фінансів і банківської діяльності та з питань бюджету.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Державам позичати — також не звикати

Ранкове й денне засідання 24 грудня

Перед початком ранкового засідання в кулуарах розповсюдили ксерокопію статті з одного з московських журналів щодо діяльності Міжнародного валютного фонду і Міжнародного банку реконструкції і розвитку (Світового банку) в Російській Федерації. З огляду на її зміст і упереджений добір фактів, автори мали на меті перешкодити ратифікації угоди з Міжнародним банком реконструкції і розвитку щодо реабілітаційної позики Україні в розмірі у 500 мільйонів доларів США. Справді замислишся, чи мати справу з позичальником, котрого тримають за лихваря планетарного масштабу. А ще коли мета у нього — «закабалити», «ошукати», «обплутати» країну кредитно-борговим павутинням». Розповсюджувачів ксерокопії аж ніяк не бентежило, що за приклади подавалися контакти міжнародних фінансових організацій з третіми країнами, з якими порівнювати як РФ, так і Україну принаймні — некоректно. Навіть з огляду на кризу їхній економічний потенціал гарантує вчасне погашення позик значно більших обсягів і на більш жорстких умовах, ніж це запропоновано Світовим банком. Про специфікацію умов реабілітаційної позики доповів віце-прем'єр-міністр України Ігор Мітюков. Отож, позику надають на звичайних для Світового банку умовах з терміном боргового зобов'язання у 17 років, включаючи відстрочку основних виплат протягом перших 5 років (сплачується лише відсотки на суму). Під час обговорення голова Комісії з питань фінансів та банківської діяльності Віктор Суслов, наполягаючи на ратифікації Угоди, зауважував, що Україна за двосторонніми угодами з рядом країн отримує позики під значно вищі відсотки — 10, 12, 15...

Ефективне використання реабілітаційної позики, а за обсягом вона є найбільшою для України з боку Світового банку (торік Україна отримала від нього інституційну позику розміром 26 мільйонів доларів США), без сумніву, підтримає фінансовий стан країни, бо спрямовується на закупівлю критичного імпорту, передусім — енергоносіїв. Вони, крім усього іншого, це робочі місця. А брати в борг гроші страшно тільки безробітному.

Стримуючи опір недовірливих депутатів з Луганської області, Ігор Мітюков тим самим спростував висновки статті в московському журналі, які таки справили враження на народних депутатів. Віце-прем'єра підтримав і Голова Верховної Ради О.Мороз, котрий повідомив про телефонну розмову з Прем'єр-міністром В.Масолом. Справді, як зазначив І. Мітюков, це не пропозиції Світового банку скидаються на економічний тиск, а відмова Туркменистану експортувати в Україну природний газ, що нагадує вже відверту блокаду. Розірвати її спроможне тільки фінансування Україною свого боргу перед Туркменистаном, а ратифікація Угоди зі Світовим банком — це 110 мільйонів доларів США, які вже найближчими днями можуть бути зараховані в доходну частину державного бюджету для цих розрахунків. Таким чином підбито риску ще під одним проектом Юхима Звягільського, котрий свого часу переклав зобов'язання з обслуговування державного боргу Туркменистанові за газ на плечі комерційної структури. І Світовий банк оце зараз пропонує вийти з кризового стану, а не поглибити його, як декому здається. Вийти — означає подолати дефіцит торговельного балансу, який з ближнім зарубіжжям перевищує півтора мільярда доларів. В цьому одностайні як уряд України, так і експерти Світового банку, який уже має програму кредитування нашої економіки на рівні 800 мільйонів доларів США на рік. А що ми справді потребуємо їх, це напередодні констатував віце-прем'єр Анатолій Дюба: не сьогодні-завтра зупиняться електростанції через нестачу палива, від якого залежить частота струму в енергосистемі, зупиняться підприємства чорної металургії, що забирають 32,6 відсотка електроенергії, яку споживає промисловість. Наслідки легко передбачити: темрява й холоднеча в житлових будинках, руйнація експортного потенціалу держави. Ось такою була вага ратифікації Угоди зі Світовим банком. І, хвалити Бога, що вона відбулася.

Після піку розумового напруження хотілося б, звісно, перевести подих, проте розслабитися не дала змоги інформація голови Укоопспілки Станіслава Бабенка щодо стану торговельного обслуговування селян товарами першої потреби. Депутатів дещо спантеличило, що секретаріат не подбав про розповсюдження постанови з цього приводу. Тим часом з'ясувалося, що нестача у магазинах райспоживспілок «сокир, цвяхів і натільної білизни» націює народних депутатів на санкціонування чергової кредитної емісії розміром 30—35 трильйонів карбованців. Якщо Леоніда Кравчука дивувало, чому цим має опікуватися Верховна Рада, то Володимира Пилипчука цей факт взагалі обурив, і він запропонував зняти це питання з обговорення. Головуючий на сесії О.Ткаченко, зрештою, поставив на голосування пропозицію «зняти, але незабаром повернутися», з чим більшість депутатів і погодилась.

Ще раз довелося пошкодувати, що депутати наприкінці сесії вимушені працювати з перенапруженням, коли на трибуну вийшов Сергій Терьохін, який від Комісії з питань фінансів та банківської діяльності запропонував розглянути в другому читанні законопроект «Про оподаткування прибутку підприємств». На жаль, побіжне ознайомлення з порівняльною таблицею положень, які зазнали коригування після доопрацювання, спричинило бурю емоцій в аграріїв: на їхню думку, ряд зауважень і пропозицій залишився поза увагою комісії. Виправити становище депутати ухвалили вже наступного тижня, а поки що обмежилися схваленням в першому читанні Закону України «Про податок на добавлену вартість». Цей податок пропоновано включати до ціни (тарифу) товарів (робіт, послуг), в тому числі імпортних (за окремими винятками), обумовленими законопроектом, за ставкою в розмірі 20 відсотків до оподатковуваного обороту, до якого не входить податок на добавлену вартість. Цього рішення виробнича сфера, схоже, зачекалася.

Сергій ВУСАТИЙ.

Інтерв'ю в кулуарах

П'ятеро різних за фахом і політичними поглядами народних депутатів ввічливо відмовилися поділитися своїми думками з приводу обговорення й прийняття рішення щодо внесення доповнень і поправок до Закону «Про оренду майна державних підприємств і організацій». Зізналися чесно — вони недостатньо вникли у це складне питання. А ті, хто вник, вважають: жоден із запропонованих на голосування варіантів (Чечетова і Драгомарецького) не пройшов, бо...

Микола ДОНДИК, Володарський в.о. № 149 Донецької області (фракція «Комуністи...»): — Я вважаю, що той чи інший законопроекти можна прийняти лише в тому разі, коли буде визначено загальну концепцію приватизації, з тим, щоб усі ми, від міністра до робітника, чітко знали, яким чином вона здійснюватиметься і що кожен матиме. А сьогодні, як на мене, легше повірити у потойбічне життя, аніж у те, що кожен з нас від оренди, а потім і приватизації, отримає рівний шмат. Жоден із запропонованих проектів не дає таких гарантій, і тому я голосував проти обох. І вважаю, що об'єднати їх в один неможливо.

Сергій СОБОЛЄВ, Хортицький в.о. № 183 Запорізької області («Реформи»): — На мій погляд, жодна з пропозицій не пройшла тому, що в цьому залі є дві рівновеликі групи, які вважають, що ці протилежні проекти не зупинять того розкрадання майна, що сьогодні відбувається в результаті недосконалого закону про оренду. Але коли в пошуках кращого й найкращого втрачають і те, і те, то це зайвий доказ, що наш парламент впадає у патову ситуацію. Тому й потрібна погоджувальна група саме з представників двох комісій. Нехай узгодять, що можливо, а зовсім неузгоджувані пропозиції подадуть як різні варіанти у порівняльній таблиці, тоді й вирішуватимемо це на сесії шляхом голосування.

Підготував Анатолій БЕНЬ.

Президент України розробив модель державної влади. Чи на користь?

У порядку законодавчої ініціативи Президент України Леонід Кучма 2 грудня 1994 року надіслав у Верховну Раду України проект Конституційного закону України «Про державну владу і місцеве самоврядування в Україні». В рішенні Ради регіонів при Президентові України про проект закону його підтримано і сказано, що «концептуальні засади проекту закону грунтуються на принципах розподілу влади, проголошені Декларацією про державний суверенітет України, відповідають економічним та політичним реаліям сьогодення, головним змістом яких є необхідність здійснення радикальних економічних реформ». На засіданні Комісії з опрацювання проекту нової Конституції України, яке відбулося 28 листопада 1994 року, Президент України зазначив, що закон про владу має стати правовим запобіжником суперечностей, якими сповнена нині чинна Конституція України через перманентні зміни, що їх вона зазнала. Чи зможе внесений Леонідом Кучмою проект закону про владу стати таким запобіжником? Розглянемо.

Почнемо розгляд проекту з розділу VIII «Місцеві органи державної виконавчої влади і місцеве самоврядування», оскільки логічно думати, що цей розділ несе на собі дію правового запобігання суперечностей, яке розроблене в повноваженнях Верховної Ради, Президента і Кабінету міністрів України згідно з принципом розподілу влади на законодавчу, виконавчу і судову. Та не так у дійсності.

Згідно із статтею 47 глави обласних і районних державних адміністрацій обираються громадянами України, що проживають на території відповідних адміністративно-територіальних одиниць. Такі вибори входять у суперечність із статтею 2. І от чому. Стаття 2 не надає права здійснювати державну владу жодній частині народу, жодній політичній партії, чи громадському руху, чи іншому об'єднанню громадян, так само і жодній окремій особі (навіть якщо це буде, треба гадати, глава обласної чи районної державної адміністрації). І це зрозуміло, оскільки народ України є єдиним джерелом державної влади (ст.2, абз.1). Це значить, що право здійснювати державну владу громадяни України надають на виборах чи референдумі. Тому, обираючи главу державної адміністрації, частина громадян України неявно наділяє обраного главу правом здійснювати державну владу. Реалізація такого права за сприятливих умов главою адміністрації може зайти в серйозну суперечність із суверенітетом України, а в гіршому разі і з її цілісністю. Так сталося з Кримом.

Громадяни України, котрі проживають на території Кримської області, участю в референдумі щодо відновлення Республіки Крим як автономної держави у складі України порушили принцип «народ України є єдиним джерелом державної влади». Концептуально такого роду порушення були підтримані колишнім Головою Верховної Ради України Леонідом Кравчуком. Так, відповідаючи 19 липня 1990 року на запитання про те, якої він думки про утворення автономії у Криму, Леонід Кравчук сказав: «Если народ Крыма выскажется за автономию, его нужно поддержать. Это — право народа». (Бюлетень першої сесії ВР України, № 71, 1990, с.30). Помилковість даної тези очевидна. Бо народ Криму — це громадяни України. І будучи тільки частиною народу України, вони не можуть бути джерелом державної влади, бо право народу України бути джерелом державної влади неподільне. Звідси ясно, що вибори глав адміністрацій недоцільні, оскільки можуть породити загрозу цілісності і суверенітетові України. Тільки із затвердженням глав адміністрацій Президентом України він згідно із статтею 21 може бути «гарантом суверенітету України, її територіальної цілісності». А інакше в проект закладається нерозв'язувана суперечність.

Вона підсилюється ще й тим, що Президент України може за статтею 47 «делегувати державній адміністрації управління розташованим на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці державним майном, що перебуває в загальнодержавній власності». Але такого права у Президента України немає. Справді, одним з повноважень Президента згідно з п.4-2 статті 114-5 чинної Конституції є здійснення «управління державним майном у випадках, передбачених законом». І це повноваження Президент України не має права делегувати главі держадміністрації, бо за статтею 8 Закону України «Про Президента України» «Президент не може передавати свої повноваження іншим особам або органам».

Є в розділі VIII і концептуальна суперечність. Йдеться про статтю 3, згідно з якою «державна влада в Україні будується на засадах її розподілу на законодавчу, виконавчу і судову». А у статті 50 цей принцип порушується, бо «голова міської, селищної, сільської Ради... одночасно за посадою є головою виконавчого комітету міської, селищної, сільської Ради». Тобто по суті вводиться принцип суміщення посад. Обсяг повноважень голови держадміністрації визначається Президентом України, чим закладається можливість конфлікту між головою і відповідною Радою, бо рішення представницьких органів місцевого самоврядування можуть увійти в суперечність із обсягом повноважень голови, наданих йому Президентом України.

Все це наслідок суперечностей, закладених проектом закону про владу у взаємовідносини законодавчої і виконавчої гілок влади. Адже вони закладаються в тих статтях проекту, де визначається прерогатива формування засад внутрішньої і зовнішньої політики України. Так, стаття 18 надає Верховній Раді України право «визначення основних напрямів внутрішньої і зовнішньої політики України». Паралельно стаття 30 наділяє Президента України повноваженням представляти щорічно Верховній Раді України доповідь про внутрішню і зовнішню політику України, а стаття 34 зобов'язує Кабінет міністрів України «розробляти загальнодержавну програму економічного, соціального і культурного розвитку України». Субординації цих повноважень у проекті не визначено, що закладає нерозв'язний конфлікт між двома гілками влади. І от яким чином.

Кабінет міністрів України на базі загальнодержавної програми економічного, соціального і культурного розвитку України розробляє за дорученням Президента програму своєї діяльності, яку представляє на затвердження Верховній Раді України (ст.24). У разі несхвалення двічі підряд програми діяльності уряду Верховна Рада може висловити йому недовіру. Але ж Президент формує Кабінет міністрів (ст.27 абз.3), який звітує виключно Президентові (ст.32).

Виникає парадокс: якщо Верховна Рада двічі висловить недовіру урядові, формованому Президентом, то він може її розпустити і призначити нові вибори народних депутатів України (ст.25). Тобто, якщо уряд сформований невдало і виявиться недієздатним, за це відповідатиме не той, хто його сформував, а Верховна Рада. В такій ситуації є реальна небезпека перетворення найвищого законодавчого органу на маріонетку, або ж установлення диктатури президентської Адміністрації.

Порушення збалансованості виконавчої і законодавчої гілок влади до добра не доведе. Йдеться не про персональний склад Верховної Ради на даний момент, а про інститут законодавчої влади. Так, сьогодні він далекий від досконалості, а ще більші претензії до його керівництва, яке виявилося нездатним ефективно організувати роботу парламенту і визначити пріоритети законодавчої діяльності Верховної Ради. Але це вже клопіт парламентаріїв і громадськості, виборців, які теж несуть відповідальність за свій вибір і не повинні байдуже спостерігати за тими, кого обрали. Вони, виборці, мають активно впливати на своїх депутатів. Нарешті, вони мусять зрозуміти, що доки вони не навчаться вдумливо обирати владу і не проявлять належної волі, влада сама не поліпшиться і диктатор теж не врятує.

Президент також не непогрішний і його команда дуже далека від досконалості. Це стосується і президентської Адміністрації, і деяких призначень в уряді. Дуже скоро наша громадськість зрозуміє, чого коштуватиме Україні діяльність Віктора Пинзеника і Валерія Шмарова, та й не тільки їх. Викликає занепокоєння спроба Президента монополізувати добір керівників правоохоронних структур.

З розпуском Верховної Ради в державі може встановитися стан, коли в чистому вигляді (безпосередньо) діятиме принцип верховенства права, дію якого в Україні закріплює стаття 1. Оскільки країна перебуває в перехідному періоді здійснення економічних реформ, з розпуском законодавчого органу знімається регулювання законом здійснення реформ. Справді, стаття 28 надає Президентові України право ухвалювати «укази з питань економічної реформи, не врегульовані чинним законодавством України». Ясно, що в умовах підготовки і проведення нових виборів до Верховної Ради і відсутності Конституційного Суду України верховенство права реалізується в діях Президента у формі принципу «дозволено все те, що не заборонено законом».

Що реалізація даного принципу в правовому полі державної виконавчої влади не завжди може бути на користь державі, свідчить Указ Президента України «Про державні товарні облігації матеріальних ресурсів України» від 7 квітня 1994 року № 141/94. Цей указ порушує вето Верховної Ради на аналогічний Указ Президента, яке було накладене 12 листопада 1993 року «у зв'язку з тим, що Указ Президента України «Про випуск державних товарних облігацій національних ресурсів України» суперечить Конституції і законам України..., ... суперечить національним інтересам України; ставить під загрозу суверенітет і державність України» (Відомості ВР України, № 50, 1993, с. 1162—1163).

Здавалося б, вето надійно захищає національні інтереси держави, бо чітко окреслює правове поле дій Президента. Але були призначені дострокові вибори, законодавчий орган влади перестав бути життєздатним і Президент як єдиний суб'єкт права скористався з нього, щоб скасувати вето, відновити указ, дія якого, без сумніву, завдасть багато шкоди народові України. Щоб у правовому полі дій державної виконавчої влади не виникало подібних ситуацій, необхідно утвердити в ньому дію принципу верховенства закону, який би чітко окреслював повноваження службових осіб і органів державної виконавчої влади.

Отже, з розгляду проекту закону про владу можна зробити висновок, що рішення Ради регіонів має формальний характер, а сам проект закону в разі його прийняття посилить правове безладдя, що існує в нашій державі в умовах перехідного періоду.

Який вихід? Керуватися здоровим глуздом і перестати, нарешті, змагатися за встановлення монополії на владу будь-якої з її гілок: чи то виконавчої, чи законодавчої. В кожної свої функції, чим і треба зайнятися. Тоді буде справжній поділ влади і розумна збалансованість між її гілками.

За наявності доброї волі й бажання принести користь народові та державі з обох сторін — вихід є. Погоджувальна група з представників Верховної Ради і президентської сторони на грунті напрацьованих двох різних проектів має створити новий, більш досконалий, проект закону про владу, який би краще відповідав сучасним реаліям. Якщо ж цього не станеться, небезпечна конфронтація може призвести до дуже небезпечних, руйнівних наслідків. Хотілося б сподіватися, що цього не станеться.

Степан ХМАРА,
народний депутат України;

Володимир ДОРОШКЕВИЧ,
доцент Українського державного педагогічного університету імені Драгоманова.

Перебування Президента України Леоніда Кучми на Дніпропетровщині

В центрі уваги має бути Західний Донбас

(Початок на 1-й стор.).

— Тут уже виступило вісім чи дев'ять директорів шахт, — сказав Павло Іванович, — і разом вони у Президента та уряду попросили шістсот, якщо не більше, мільярдів карбованців — на сімдесят п'ять конкретних інженерно-технічних заходів. Насправді ніхто б з них не просив би грошей і пільгових кредитів, якби було вирішено одне-єдине питання — питання економічно обгрунтованих розрахункових цін на західнодонбаське вугілля.

Розрахункові ціни на паливо у Західному Донбасі часом майже вдвічі нижчі, ніж на паливо шахт Центрального Донбасу. І мінімум на сорок процентів вони нижчі від істинних витрат. На побутовому рівні в Павлограді гірники вже давно стверджували, що «оскільки у Мінвуглепромі в основному вихідці з Донеччини, то й рятують ось таким чином насамперед свої колективи», а доля більш ефективних шахт Західного Донбасу їх менше, мовляв, хвилює. А тепер це, по суті, підтвердилося. Міністр Віктор Полтавець визнав, що «на шахти Західного Донбасу тягарем лягає, поширюється надміру зависока собівартість вугілля Центрального Донбасу». Коли ж Президент Леонід Кучма поцікавився, чому найвища розрахункова ціна на паливо Донецької шахти ім.Засядька, то пояснили те... покровительством цьому колективу колишнього прем'єра Юхима Звягільського. То де ж тоді державна економічна політика, спрямована на те, аби справді найбільш перспективні вугільні підприємства не загинули?

— Взагалі з практикою, коли дотують не тих, хто добре працює, а навпаки, треба кінчати, — сказав Леонід Кучма. — У ринкову економіку мають отримати перепустки неодмінно сильніші... А те, про що я тут щойно дізнався, й зовсім у моєму розумінні безглузде: викривлена цінова політика обертається тим, що павлоградським шахтарям невигідно збільшувати видобуток, бо це ж їм тільки у збиток. Їм краще зупиняти настільки продуктивні шахти — хіба не дурниця? Чи так має діяти держава, кожен мешканець якої саме сьогодні на власній шкірі відчуває дефіцит енергоносіїв?

Звичайно, не все так просто, як може здаватися. У вугільній промисловості загалом нагромадилося чимало дивовижних парадоксів, котрі давно пора розв'язувати по-новому. Про необхідність адресно кредитувати винятково виробничі проекти говорив, приміром, міністр економіки Роман Шпек. Те, що у розвинених країнах є елементарною істиною, для нас — відкриття. Або таке: падає виробництво, відтак скорочуються й колективи. Та звільняють, як правило, прохідників і робітників очисних вибоїв, а «наземних» управлінських працівників майже не чіпають. Хіба не свідчення це того, що неминучі процеси все ще відбуваються поза логікою економічних реформ? І громіздкі виробничі об'єднання у вугільній галузі (з багатьма надбудовами й тилами-нахлібниками) досі незмінними теж залишаються невиправдано. Нарешті, шахтарі, з одного боку, продовжують користуватися послугами віджилого посередника, котрий замість них займається вуглезбутком, а з іншого — продають частіше не вугілля, а незбагачену гірничу масу, втрачаючи на цьому уже мільярди карбованців. Про ці й інші не менш гострі проблеми говорили віце-прем'єр Анатолій Дюба, міністр фінансів Петро Германчук та ін.

— Стосовно ж дійсно перспективного Західного Донбасу, — підсумував розмову Президент України Леонід Кучма, — то завдання тут — стимулювати гірників, щоб вони мали змогу реалізувати якомога повніше свою підприємливість і розбудовувати шахти та басейн, нарощувати видобуток палива. І якщо ми не злякаємося ринкових перетворень, то вже найближчим часом матимемо тут стабілізацію ситуації, а далі і зрушення, пожвавлення та покращення результатів роботи.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровська область.

Точка зору

НЕОКОЛОНІАЛЬНИЙ ВАРІАНТ ЧИ ТРЕТЯ АЛЬТЕРНАТИВА

Коли депутати Верховної Ради обговорювали постанову Кабінету міністрів № 733 «Про ціноутворення», перед ними стояло значно ширше питання — яким шляхом поведе Україну нове керівництво, яку модель економічного розвитку обере наша держава. Реально весь комплекс останніх урядових постанов призведе до падіння рівня життя, але на це можна було б піти, якщо іншого шляху до стабілізації немає, а Президент і уряд запропонували б нам реальну й близьку перспективу економічного зростання. Отже, сьогодні треба відповісти: чи є така перспектива і які будуть наслідки перших кроків Президента та уряду?

Підстави для такої оцінки наших перспектив дають, з одного боку, ряд принципових аналогій між періодом прем'єрства й президентством Леоніда Кучми, а з другого — те, що запропоновану сьогодні Україні ліберально-монетаристську модель реформ Міжнародним валютним фондом (МВФ) вже було випробувано в багатьох країнах світу. Початок діяльності Кучми-Президента дуже схожий на його прем'єрський дебют: слова про боротьбу з корупцією, про реформи, публіцистичні промови на тлі зростання цін, ті самі люди в його команді й те саме намагання керувати державними процесами за допомогою указів і постанов в обхід парламенту.

Схожого так багато, що мимоволі приходить думка про можливу подібність кінцевих результатів обох періодів. Але така оцінка була б скоріше емоційна. Як емоційна була б і оцінка, зроблена на підставі президентського виступу 11 жовтня, — такі виступи були й раніше. Аналіз має стосуватися всього комплексу програмних документів нової виконавчої влади, а саме — «Меморандуму про політику економічних реформ», програм, підготовлених робочими групами уряду за участю експертів МВФ (під керівництвом міністра економіки), і всієї низки жовтневих постанов Кабінету міністрів та НБУ. Саме на їх підставі, очевидно, ґрунтуватимуться наступні рішення уряду. Немає жодного сенсу розглядати ці майбутні рішення, як і постанову про ціноутворення, окремо від інших документів.

Логічно схвалити самі програмові принципи і дати повну свободу дій урядові чи відкинути їх і відправити уряд у відставку.

Фактично Верховна Рада схвалила президентські й урядові програми, але, побоююся, не зрозуміла до кінця — що ж вона, власне, зробила.

Ці програми містять найважливіше — цивілізований ринок на засадах нової системи форм власності як головну мету всіх економічних перетворень в Україні. Ідея ця не просто заслуговує повної підтримки — вона навіть не дискусійна, бо є вимогою життя. Але в світі є безліч варіантів перетворень, за допомогою яких можна прийти до бажаної мети і завдяки яким цивілізовані країни досягли свого теперішнього рівня, — кожна власним шляхом, найбільш придатним для своїх умов. Чи дійдемо ми до проголошеної мети залежить від того чи правильний шлях перетворень — модель реформ — обрали.

І. Нова влада обрала ліберально-монетаристську модель

Після розпаду СРСР Україна опинилася в ролі країни — хронічного боржника, і новий Президент ініціював переговори зі структурою, яка, власне, виписує рецепти таким хронічно хворим, — МВФ. Мета допомоги фонду — здійснити в країні економічні перетворення, які зробили б її платоспроможною (кредити МВФ не можна використовувати для прямого покриття боргів, а лише продаючи на валютній біржі). Рецепти МВФ сприяли одужанню там, де для них було підготовлено ґрунт — конкурентне середовище, стійкий внутрішній ринок, завершена структурна перебудова. Інші держави-реципієнти розвивалися циклами: економічне піднесення чергувалося зі спадами, і країна, як наркоман, вимагала нових і нових кредитних ін'єкцій. Або ставала, як Мексика, сировинним додатком індустріальних країн, їхнім ринком збуту і ринком дешевої робочої сили. Такий сценарій взагалі характерний для «лабораторії МВФ» — Латинської Америки, де рецепти фонду втілювали в життя ідеологи монетаризму Мільтон Фрідман і Джефрі Сакс. МВФ надає кредити лише за умов виконання певних економічних заходів, і ці умови значно звужують арсенал реформаторських методів країни-клієнта. Крім того, вимоги МВФ жорстко регламентують послідовність реформаторських кроків, адже кредити надають частками: кожна наступна частка після певного кроку. Умови фонду однакові для всіх країн, і Україна прийняла їх без змін.

У вересні уряд України підготував «Меморандум про політику економічних реформ» (це — умова переговорів з МВФ і Світовим банком про надання кредитів). 11 жовтня Президент популяризував основні ідеї меморандуму у виступі перед депутатами. 20 жовтня уряд видає постанови № 720—728 про підвищення зарплат, пенсій і стипендій; 21 жовтня — постанову № 733 про лібералізацію цін, а НБУ — постанову № 174 про уніфікацію курсу валют і монетаристських методів стримування інфляції. 24 жовтня постановою уряду № 734 лібералізовано експорт. Всі названі постанови є умовами надання Україні першої позики (STF), і 26 жовтня, нарешті, першу частину цієї позики було отримано. Без сумніву, були й інші чинники, які спричинили до названих постанов, але те, що вони були схвалені спішно саме в ці дні (навіть без перегляду тарифних угод з профспілками), свідчить, що чинник вимог МВФ був вирішальний.

ІІ. Можливі наслідки дії постанов

1. Лібералізація цін — перша вимога МВФ — у сьогоднішніх умовах України означає підвищення цін. Заходи, заплановані Кабінетом міністрів та НБУ для стримування цін та інфляції, навряд чи дадуть бажаний ефект до початку наступного року — часу надання другої частки STF, адже в Україні немає конкурентного середовища, у якому ціни саморегулювалися б: ні в торгівлі, ні у виробництві. Всюди панує державний монополізм.

2. Підвищення цін і падіння реальних доходів (максимальний рівень зарплат не перевищить 80 відсотків від темпів інфляції) спричинять кризу збуту й тим самим зініціюють ланцюгову реакцію неплатежів.

3. Лібералізація цін разом з лібералізацією імпорту (до 1.01.1995 р. заплановано зменшити максимальну тарифну ставку до 30 відсотків — це умова надання позики) боляче вдарять по ще не сформованому українському внутрішньому ринку й національному виробництву. За сьогоднішньої структури й низького технологічного рівня нашого виробництва імпортна продукція (навіть зроблена з української сировини) на нашому ж ринку буде дешевша й конкурентоспроможніша за вітчизняну. Протекціоністських заходів щодо національного виробництва урядовими програмами практично не передбачено.

4. В умовах постсоціалістичної України причини інфляції містяться скоріше не у сфері обігу, а у сфері виробництва, тому монетаристські заходи дадуть «ефект аспірину», що збиває температуру, але не лікує хворобу. Ціною таких заходів може стати, як і на початку року, спад виробництва.

Варто послатися на досвід Росії, яка вже жила за рецептами МВФ. Хоча умови, на яких вона отримала позику, були дещо ліберальніші від вимог для інших країн. Олександр Ліфшиць, економічний радник Єльцина, заявив: «Обмеження державних видатків, що обумовлено угодою з МВФ, може призвести до колапсу промисловості». Обмеження держвидатків у такий спосіб, щоб дефіцит бюджету становив 10 відсотків ВНП, — стандарт фонду для отримання STF, запропонований до виконання й Україні. Для отримання наступної позики треба скоротити дефіцит ще більше — до 4 відсотків.

Якщо в Україні тенденції, пов'язані з обмеженням держвидатків, розвиватимуться так само, як у Росії, спад виробництва сягне ще більшої глибини, і найбільше постраждають саме переробні галузі: сьогодні обсяг промислового виробництва скоротився на 38 відсотків порівняно з першим кварталом минулого року, а в переробних галузях — на 45—55 відсотків. Отже, створюються умови для перетворення України в сировинний додаток індустріальних країн, а початок структурної перебудови, покликаної змінити співвідношення видобувних і переробних галузей, відсувається до чергової позики.

Загалом економіка України не готова до заходів, пропонованих МВФ. Причини можливих негативних наслідків містяться в тому, що ці рецепти не враховують неринкову реакцію нашої економіки на ринкові заходи.

Чому ж сьогодні обрано саме ліберально-монетаристську модель? Бо вона популярна серед частини українських демократів? Але українські демократи дуже слабкі й невпливові, а їхнє захоплення саме цією моделлю можна пояснити відставанням від Заходу. Там мода на монетаризм минає, поступаючись консерватизму і старим ідеям Кейнса. Можливо, вибір уже готової моделі пояснюється неспроможністю Президента і уряду запропонувати свій, український варіант реформ? Чи все-таки ця модель приваблива своїми позитивними сторонами?

Серед позитивів програми МВФ — сам факт надання кредитів, які у вигляді інтервенцій на валютній біржі можна використати для підтримки національної валюти, і те, що ці програми ініціюють розвиток ринкових механізмів. Але сьогодні під сумнівом сама спроможність МВФ надавати кредити наступного року: США і ФРН — країни, що мають найбільшу частку у фонді, — виступили проти емісії «спеціальних прав запозичення» — своєрідної валюти МВФ.

Вибір кредитора й послідовність реформаційних кроків, продиктовані ним, слід визнати малопридатними для українських умов. Умови МВФ містять у собі загрозу нееквівалентного обміну з індустріальними державами, структурних зсувів у бік сировинних галузей — фактично неоколоніальний варіант для України. У ближчій перспективі — щонайменше до кінця року — уряд не зможе втримати економічну ситуацію під контролем: негативні тенденції, пов'язані передусім зі спадом виробництва і падінням рівня життя, не просто будуть розвиватися, а й набудуть нового імпульсу. Зокрема, зрив антиінфляційних заходів почнеться з першим рішенням про кредити, або про скасування боргів підприємств, прийнятим під тиском страйкарів і лобістів галузей, які найбільше потерпають від спаду виробництва. І причина такого повороту подій буде не так у злій волі антиреформаторів, а, скоріше, в панівній у суспільстві свідомості та реаліях нашої економіки.

ІІІ. Варіанти західної допомоги

Україні, яка має проблеми боргів та інвестиційного голоду, дефіцит торгового й платіжного балансів, проблему застарілих технологій, вкрай потрібна західна фінансова допомога. А допомогу надають не просто за реформаторські наміри, а за виконання потрібних кредиторові умов. Умови МВФ — один з варіантів вимог, які накладають жорсткі рамки на перебіг економічних процесів у країні-боржнику. Приклад іншого роду допомоги Заходу — «план Маршалла» для повоєнної Німеччини. Світова демократія тоді була зацікавлена у створенні на межі з тоталітарним соціалістичним табором економічно потужної та політично стабільної держави. Перетворення ФРН на форпост демократії та взірець для східних сусідів, по суті, — єдина умова «плана Маршалла». Варто зауважити, що німецька економічна модель — не ліберального, а консервативного типу, з виразною національною та соціальною орієнтацією. Такий варіант допомоги основано на стратегічних, геополітичних інтересах західної демократії, але сьогодні Україна такого роду допомогу отримати не зможе. Її Президент і під час виборчої кампанії, і у своєму виступі в парламенті задекларував орієнтацію України на стратегічний союз з Росією, тобто на конкурентний Заходові «євразійський простір». Леонід Кучма — представник української частини ВПК колишнього Союзу, а український ВПК стратегічно зацікавлений у відновленні єдиного військово-промислового простору СРСР, тобто у збереженні ринків збуту, держзамовлень та інших видів державної допомоги, які забезпечували б ВПК збереження привілейованого економічного статус-кво. На цей час уже підписано установчі документи першої транснаціональної фінансово-промислової групи (ФПГ), серед засновників якої — російська і українська спілки промисловців, середовища російської і української частини ВПК. Розвиток системи таких ФПГ економічно прив'яже Україну до «євразійського простору», ринків СНД, технологій і т. ін.

IV. Третя альтернатива

Сьогодні на внутрішньополітичній арені України залишилися тільки два політичні табори, фактично — дві партії: комуністична й кучмівська. Націонал-демократи втратили своє обличчя і злилися з другою, безумовно, підтримавши доповідь Президента, постанови уряду щодо лібералізації і делегувавши до уряду своїх представників. Те, що демократи досі не виробили власної моделі економічних реформ, зумовило їх підтримку першого, а потім другого Президента.

Готовність підтримати будь-яку модель реформ внаслідок відсутності своєї, без аналізу ситуації і врахування національних умов робить демократів заложниками політики Президента, перекладає на них значну частину відповідальності за майбутні невдачі. Те, що є небезпека саме такого розвитку подій,свідчить досвід прем'єрства Леоніда Кучми. Два роки тому його Кабінет самозадекларував свою готовність до реформ, підтвердивши її ринковими за змістом декретами. Декрети так і не втілили в життя, а реформатори були усунуті з уряду Кучми. Тодішню ситуацію дещо пояснює стаття теперішнього керівника президентської адміністрації, який назвав уряд Кучми взірця 1992 року «вимушеним об'єднанням» демократів з частиною номенклатури й директорату. Коли обставини вимушеності зникли, демократи пішли, виконавши роль буфера між прем'єром і громадською думкою. Сьогодні Леонід Кучма знову перебуває в обставинах вимушеності, які полягають, зокрема, в тому, що йому потрібно розширити порівняно невеликий і, по суті, регіональний кредит довіри, отриманий ним на виборах. Якщо сценарій дворічної давності повторяться, ми зрозуміємо, що вдруге наступили на ті самі граблі. І якщо вдруге задекларована підтримка Кучми зміниться вдруге задекларованою критикою, націонал-демократи остаточно втратять свій імідж: втретє їм уже ніхто не повірить.

Так чи інакше, але сьогодні ми, на жаль, бачимо лише дві альтернативи — комуністичну й запропоновану Президентом. Проте ні комуністична, ні ліберально-монетаристська економічні моделі Україні не підходять. І стратегічним завданням української національ-демократії є вироблення третьої, альтернативної, моделі реформ. Головною проблемою української економіки ця модель мусить визнати подолання спаду виробництва. Першочерговими заходами мають стати: зміна податкової системи для стимулювання виробництва, початок структурної перебудови в напрямі збільшення ваги переробних галузей та реформа відносин власності. Лібералізацію зовнішньої торгівлі мають супроводжувати протекціонізм щодо національного виробництва та внутрішніх інвестицій, диверсифікація зовнішньоекономічних зв'язків (відмова від тотальної орієнтації на Схід). Лібералізація цін, демонополізація та створення конкурентного середовища у торгівлі та виробництві, а також лібералізація зарплат. Визначальною рисою нової моделі мусить стати національна та соціальна орієнтація ринкових реформ, а ідеологічно — «економічний націоналізм», який на відміну від «націоналізму політичного» може бути сприйнятий Сходом України.

І насамкінець — під заставу кредитів не можна віддавати економічний розвиток України. Більш прийнятна й вигідна умова одержання західної допомоги — роль України як економічної й політичної противаги імперській Росії, як форпосту демократії на Сході Європи.

Володимир ЧЕМЕРИС,
народний депутат України.

МІНСЬК ШУКАЄ ТІСНИХ ВЗАЄМИН З КИЄВОМ

Приїзд високих гостей з сусідньої Білорусі готувався у стислі строки (щоб устигнути ще до новорічних свят) і став логічним продовженням переговорів, які нещодавно провадили у Мінську український Прем'єр В. Масол, глава зовнішньополітичного відомства Г. Удовенко, а також керівники інших міністерств. У білоруській столиці було підписано низку двосторонніх документів та узгоджено декілька взаємовигідних проектів у галузі економіки, торгівлі й науково-технічної співпраці.

Тоді в комюніке сторони дипломатично «з задоволенням зазначили, що в останні роки налагоджується плідне співробітництво», ніби забуваючи, що насправді відносини між Києвом та Мінськом тривалий час були, аби не сказати байдужими, проходнними. Це великою мірою визначалося тим, що Білорусь довго озиралася на російського сусіда, а Україна всі погляди спрямовувала до західних партнерів. Такий своєрідний «вакуум довіри» не сприяв розв'язанню складних проблем, які склалися під час суспільно-економічного реформування обох країн.

На думку Надзвичайного і Повноважного Посла Білорусі в Україні Віталія Курашика, нинішній візит передовсім служитиме кращому розумінню позицій сторін, зближенню законодавчої бази, швидшій реалізації досягнутих домовленостей. Під час бесід з українським керівництвом у Києві білоруська сторона планує вирішити низку питань щодо боротьби з організованою злочинністю, можливої взаємодії України й Білорусі на міжнародній арені, подолання наслідків Чорнобильської аварії, розвитку прикордонної співпраці, налагодження тісних економічних контактів. Зокрема, В. Курашик зазначив, що Білорусь цього року зазнала страшної посухи, і, можливо, одним з обговорюваних питань будуть поставки продовольчих товарів з України. Відповідаючи на запитання, чи не позначиться на результатах візиту непроста політична ситуація в Білорусі, В. Курашик сказав, що в його країні обстановка спокійна, відбуваються нормальні суспільні процеси і не варто зважати на деякі не завжди правдиві повідомлення.

До речі, ще за пару днів до візиту делегації з Білорусі планувався приїзд до Києва й глави парламенту Російської Федерації Івана Рибкіна. Проте після тривалих консультацій це питання було знято з порядку денного. Можливо, і справді не варто збиратися «великим колом», а краще розв'язувати швидко і чітко проблеми на двосторонній основі.

Тарас ПЕТРІВ.

Навколо «гарячих» точок

Джихад, розпочатий у Таджикистані, триває в Чечні

За повідомленням інформаційних агентств, на боці чеченських ополченців воюють афганські моджахеди. Щось подібне вже було свого часу в Таджикистані під час громадянської війни 1992 року. Пригадую, коли в руках опозиції залишався Пянджський район на півдні республіки, мені довелося віч-на-віч зустрітися з афганськими моджахедами на місцевому базарі. Після закінчення воєнних дій сліди неспокійних сусідів з'являлися то в одному, то в іншому місці на території Таджикистану, де спалахували локальні конфлікти.

Востанне про них стало відомо влітку-восени цього року під час боїв у гірському Тавільдар'їнському районі. Що привело їх сюди? Гадаю, як і в Чечні — ідеї джихаду — священної війни проти невірних. На Кавказі їх поява має ті самі мотиви чи, можливо, бажання взяти реванш за невдалі дії у Таджикистані.

Заклик Джохара Дудаєва до священної війни може бути розцінений як бажання останнього розіграти мусульманську карту й показати Москву як силу, що протистоїть не тільки окремому непокірливому регіону, а мусульманському світові в цілому. Тому не виключено, що афганські моджахеди могли відгукнутися на заклик з Грозного. Промайнуло також повідомлення і про приєднання до них таджицьких братів — прихильників збройної ісламської опозиції Таджикистану, військові бази якої розташовані нині на афганській землі.

Та працівник одного з департаментів МЗС Таджикистану сказав, що якихось даних, які підтверджували б участь у воєнних діях в Чечні таджицьких опозиціонерів, він не має. Телефоном я зв'язався з представником Руху ісламського відродження Таджикистану Зафаром Рахмоновим, що перебуває нині у Душанбе як співголова спільної комісії, створеної під егідою ООН для спостереження за виконанням міжтаджицької угоди про тимчасове припинення вогню. Він спростував твердження про участь своїх однодумців у боях на території Чечні. Рахмонов також заявив: «Це дезінформація, бо нам і власних конфліктів вистачає, щоб іще в інші втручатися».

Тож з'ясувати щось більше з приводу участі ісламістів з Таджикистану і Афганістану в чеченській війні не вдалося.

Юрій КУШКО.
Душанбе.

Повідомляють власні кореспонденти «ГУ» та зарубіжні інформагентства

Алмати

Ювілей казахського міста з українською назвою

Розпорядженням Кабінету міністрів Казахстану створено організаційний комітет із святкування 1996 року 150- річного ювілею міста Форт-Шевченко. Главі Мангістауської обласної адміністрації доручено провести благоустрій Форту-Шевченка та Баутинського морського порту, оновити експозицію обласного музею, комплексу Т. Шевченка та музею етнографії.

Окрім урочистостей передбачено, що Міністерство у справах молоді, туризму та спорту підготує нові туристичні маршрути містом і областю, а Міністерство преси й масової інформації Казахстану видасть книжки про місто, альбом і листівки.

Тетяна КОСТІНА.

Ісламабад

До без'ядерності тільки разом

Пакистан не підпише Договір про нерозповсюдження ядерної зброї або будь-яку іншу подібну угоду доти, поки цього не зробить Індія, заявив Президент країни Фарук Легарі. Глава пакистанської держави пояснив таку позицію тим, що індійський уряд має власні ядерні можливості, які представляють потенційну загрозу інтересам його країни.

Ф.Легарі вказав на невдалі спроби Сполучених Штатів змусити Ісламабад приєднатися до документа, який діятиме в 1995 році.

«Якщо Індія висловить бажання підписати Договір про нерозповсюдження, Пакистан готовий зробити це одночасно з нею», — заявив він.

Рейтер.

Мінськ

«Продам зенітний ракетний комплекс»

Військовою прокуратурою і співробітниками управління боротьби з організованою злочинністю Міністерства внутрішніх справ Білорусі заарештовано непрацюючого мінчанина. Звинувачення пред'явлене в приховуванні... двох переносних зенітних ракетних комплексів типу «Игла».

Такий незвичний товар зберігав у нього військовослужбовець, який відбуває нині покарання в дисциплінарному батальйоні. Комплекси сховали в сараї сімдесятирічної бабусі, яка і не підозрювала про наявність у господарстві такої потужної зброї. Напередодні в Бресті «заарештовано» ракетний комплекс, який продавець пропонував за дві тисячі доларів.

Білінформ.

Тель-Авів

А що мудрують в Дамаску?

У європейської держави немає жодного плану створення «Великого Ізраїлю» від Нілу до Єфрату, заявив Президент країни Езер Вейцман. За його словами, якщо б існували такі наміри, то Ізраїль не став би виводити власні війська з Синайського півострова або ж укладати мирну угоду з Йорданією.

Е. Вейцман вважає, що найбільш складні проблеми під час мирного процесу на Близькому Сході виникли на переговорах з палестинцями, а також з Сирією. Він підкреслив: «Ізраїль бажає встановити мир з Сирією, проте при цьому потрібно мати чітку програму дій, без якої нашому уряду дуже важко зважитися на вихід з сирійських Голланських висот, бо це потребує схвалення громадською думкою країни і опозиційними партіями».

Ассошіейтед Прес.

Баку

Інфляція, як легковажна дівчина

Відповідно до економічних показників 1994 року рівень добробуту населення Азербайджану порівняно з минулим роком зменшився вдвічі. Про це заявив заступник міністра економіки Азербайджану Агіль Ефенді.

В жовтні інфляція становила 24,3 відсотка, а в листопаді уже 70,3 відсотка. Тобто, протягом місяця показники зростання темпів інфляції підвищилися на 46 пунктів. У грудні темпи зростання інфляції становили вже понад 100 відсотків, зарплата ж підвищилася менше, ніж у 10 разів.

Ровшан АЛІЄВ.

Пекін

Китайців не бажають приймати до «торгового клубу»

Глибокий жаль й обурення висловило китайське керівництво в зв'язку з безрезультатним рішенням 19-ї зустрічі робочої групи Генеральної угоди про тарифи й торгівлю, яка завершилась нещодавно в Женеві. Її учасники так і не змогли досягти консенсусу щодо встановлення членства КНР у ГАТТ до утворення його правонаступника — Всесвітньої торгової організації.

Пекін вважає, що за час реформ країна підготувала систему власної зовнішньої торгівлі за принципами ГАТТ. На думку китайської сторони, «лічені держави—члени ГАТТ, виходячи з політичних міркувань», вважають за краще ігнорувати очевидні факти й відкрито порушують власні обіцянки про підтримку прагнення Китаю приєднатися до ГАТТ.

Сіньхуа.

За лаштунками подій

Танці на трунах

Між Москвою та Багдадом досягнуто домовленості про експорт російської зброї до Іраку. На підставі угоди, підписаної в листопаді в Москві міністрами закордонних справ РФ і Іраку, поставки озброєнь й техніки розпочнуться відразу після скасування ембарго ООН.

Угода є підсумком серії зустрічей між Козиревим й Азізом, розпочатої в липні в Санкт-Петербурзі. Після цієї неоголошеної зустрічі, на якій були присутні найвищі чини російської та іракської розвідки, Москва і Багдад мали нові контакти в Росії, Іраку, Австрії, Швейцарії і на Кіпрі. Для їх проведення в Росії створено координаційний комітет на чолі з Є. Примаковим. Іракську контактну групу очолює зведений брат Саддама Хусейна Ббарзан Ат-Тікріті, який з центру в Женеві фінансує й скеровує іракську розвідку в Європі.

Є. Примаков і представник «росозброєння» В. Третяк відвідали Ірак у складі делегації Козирева й перед візитом Азіза до Москви. Угоду остаточно оформлено в жовтні. Вона являє собою кілька контрактів, які перед підписанням їх у Москві було подано для схвалення Саддаму Хусейну... За свідченнями інформованих джерел, Саддам Хусейн був незадоволений тим, що в угоді не зазначені ракети класу «земля-земля». Російські представники звернули його увагу на передчасність подібного замовлення, що може зірвати всю угоду.

Вирішено, що Росія заповнить усі втрати, які Ірак зазнав в результаті дій багатонаціональних сил, в тому числі панцирну техніку, засоби ППО й системи радарного сповіщення. Угода передбачає кроки з модернізації іракських збройних сил та реконструкції його військово-повітряних баз. Роботу буде розпочато відразу після скасування ембарго.

«Аль-Кабас» (Кувейт).

На знімку: сумновідомі ракети «Скад», які Багдад одного разу вже застосовував.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ТРЕТІЙ ВИПУСК АКЦІЙ

ФЕРМЕРСЬКОГО ЗЕМЕЛЬНОГО АКЦІОНЕРНОГО БАНКУ

ХАРАКТЕРИСТИКА ЕМІТЕНТА

1. Повна назва: Фермерський Земельний акціонерний банк.

2. Банк зареєстровано Національним банком України 21 вересня 1993 року, реєстраційний номер 198, у формі закритого акціонерного товариства. За рішенням загальних зборів акціонерів Банк реорганізовано у відкрите акціонерне товариство (протокол № 8 від 21 вересня 1994 року).

3. Місце знаходження банку: Україна, 252006, м. Київ, вул. Предславинська, 28, 8—9 поверхи. Телефони: 268-70-11, 268-85-61.

4. Формування статутного фонду.

Статутний фонд на час реєстрації банку дорівнював 500 000 000 (п'ятсот мільйонів) карбованців, який розподілено на 10 000 (десять тисяч) простих іменних акцій номінальною вартістю 50 000 (п'ятдесят тисяч) карбованців. Першу емісію акцій зареєстровано Міністерством фінансів України 11 квітня 1994 року, реєстраційний номер 136/1/94. Рішенням загальних зборів акціонерів від 18 листопада 1993 р. заявлено статутний фонд у розмірі 5 000 000 000 (п'ять мільярдів) карбованців, який зареєстровано Національним банком України 23 червня 1994 року. Статутний фонд сформовано за рахунок двох емісій, який поділено на 100 000 (сто тисяч) простих, іменних акцій номінальною вартістю 50 000 (п'ятдесят тисяч) крб. Другу емісію акцій зареєстровано Міністерством фінансів України 1 листопада 1994 року, реєстраційний номер 413/1/94.

5. Засновниками банку є:

Український державний фонд підтримки селянських (фермерських) господарств та його обласні філії;

170 фермерів з усіх областей України та Республіки Крим;

Колективні та орендні підприємства і організації, діяльність яких пов'язана з сільгоспвиробництвом;

Українська академія аграрних наук;

Орендна фірма «Агробудпостач»;

Інститут аграрної економіки;

Київське взуттєве колективне виробничоторговельне об'єднання «Славутич»;

Київська орендна тютюнова фабрика;

інші юридичні та фізичні особи.

6. Вищим органом управління Фермерського Земельного акціонерного банку є загальні збори акціонерів.

Рада банку і правління банку керують діяльністю банку в рамках повноважень, наданих їм Загальними зборами акціонерів та статутом банку.

7. Керівні посадові особи.

Голова Ради банку — Пелішенко Валентин Павлович, доктор економічних наук, професор Київського університету ім. Т. Шевченка.

Виконуючий обов'язки голови правління банку — Петруньок Михайло Іванович, освіта вища, стаж роботи за фахом 15 років.

Заступник голови правління банку — Зібірєв Костянтин Володимирович, освіта вища, стаж роботи за фахом 6 років.

Виконуючий обов'язки головного бухгалтера — Шпігало Ольга Володимирівна, освіта вища, стаж роботи за фахом 5 років.

Кількість службовців банку на 01.09.1994 р. — 60 осіб.

8. Метою діяльності банку є:

задоволення потреб сільськогосподарського підприємництва (особливо фермерства) і суміжних з ним видів діяльності;

сприяння розвитку економіки агропромислового комплексу України на ринкових засадах;

спрямування власних і залучених банком коштів на здійснення пріоритетних напрямків земельної реформи;

збільшення інвестицій в аграрне підприємництво шляхом використання банком на умовах, погоджених з державними органами, вартісного потенціалу земельних ресурсів;

впровадження нових форм кредитного обслуговування;

застосування іпотечних операцій;

стимулювання наукових досліджень в аграрному секторі.

ОПИС ДІЛОВОЇ АКТИВНОСТІ ЕМІТЕНТА

9. Свою діяльність банк здійснює в таких основних напрямках:

касове та розрахункове обслуговування клієнтів;

фінансування програм щодо розвитку інфраструктури сільгоспвиробництва, в тому числі переробки сільгосппродукції, щодо закупівлі обладнання, сільгоспмашин, засобів переробки продукції, з впровадження нових технологій і машин в сільське господарство;

кредитування фермерських господарств, кооперативів, підприємств, організацій та громадян з метою забезпечення якомога швидшого становлення і розвитку приватного сектора аграрної економіки;

передбачається пріоритетне кредитування фермерських господарств та кооперативів;

придбання за власні кошти основних засобів виробництва, технологій для передачі їх в оренду (лізинг) у встановленому порядку;

відповідно до встановлених правил здійснення операцій в іноземній валюті в Україні та за її межами, при отриманні Генеральної ліцензії Національного банку України;

придбання права вимоги оплати за поставлені товари і надані послуги, прийняття ризиків, виконання таких вимог та їх інкасація (факторинг);

надання консультаційних послуг.

Для повного забезпечення потреб фермерів та інших сільгоспвиробників в банківських послугах банк розгортає мережу своїх філій у всіх регіонах України, відкриває кореспондентські рахунки в банках країн СНД, Західної і Східної Європи, Америки.

На даний момент діють філії банку в Ялті, Рівному, Миколаєві, Херсоні.

ДАНІ ПРО ЕМІСІЮ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

10. Відповідно до рішення загальних зборів (Протокол № 8 від 21 вересня 1994 р.) про реорганізацію Фермерського Земельного акціонерного банку із закритого акціонерного товариства у відкрите та збільшення статутного фонду до 100 000 000 000 (сто мільярдів) крб. банк оголошує відкриту передплату на акції.

Фінансові ресурси, залучені від емісії, буде використано для розширення можливостей банку у наданні банківських послуг (особливо кредитування фермерських господарств), для зростання масштабів діяльності банку з метою захисту інтересів акціонерів, клієнтів та вкладників банку.

11. Запланований обсяг емісії: 95 000 000 000 (дев'яносто п'ять мільярдів) крб.

Вид і категорія акцій:

4 750 000 000 (чотири мільярди сімсот п'ятдесят мільйонів) крб. — привілейовані, іменні, з номінальною вартістю 50 000 (п'ятдесят тисяч) крб. в обсязі 95 000 штук;

90 250 000 000 (дев'яносто мільярдів двісті п'ятдесят мільйонів) крб. — прості, іменні, з номінальною вартістю 50 000 (п'ятдесят тисяч) крб., в обсязі 1 805 000 штук.

12. Передплата на акції проводиться з 8 січня 1995 року по 8 липня 1995 року. Підписка на акції вважається здійсненою, якщо протягом указаного строку передплачено 60 відсотків акцій. Решта 40 відсотків акцій буде сплачено протягом року, після перереєстрації банку. У разі, якщо підписка на акції перевищуватиме розмір заявленого статутного фонду, засновники банку відхиляють зайву підписку. Відмова у підписці проводиться згідно з переліком передплатників з кінця переліку. Особам, які підписалися на акції, повертають внесені ними суми не пізніш як через 30 днів.

Особи, які бажають придбати акції, мають внести на рахунок банку повну вартість акцій, на які вони підписалися. Акції реєструють у книзі реєстрації акцій, після чого вищевказаним особам видається сертифікат про придбання відповідної кількості акцій.

Враховуючи спеціалізацію банку, перевага в придбанні акцій віддається фермерським господарствам.

13. Акціонери мають право:

власники привілейованих іменних акцій мають переважне право отримувати дивіденди в розмірах, визначених загальними зборами акціонерів, незалежно від обсягу отриманого прибутку, а також на пріоритетну участь у розподілі майна банку в разі його ліквідації;

власники тільки привілейованих акцій не мають права брати участь в управлінні банком;

власники простих іменних акцій мають право на дольову участь у статутному фонді банку, на отримання частини прибутку у вигляді дивідендів, на участь у розподілі майна при ліквідації банку, брати участь в управлінні справами банку особисто або через своїх представників;

проста акція дає право голосу у роботі загальних зборів акціонерів;

власники акцій мають право вийти зі складу акціонерів банку;

власники акцій мають право отримувати інформацію про поточну діяльність банку.

Власниками простих іменних акцій на суму не менш як 25 відсотків статутного фонду протягом перших двох років є засновники банку. При цьому максимальна сума акцій на одного акціонера не повинна перевищувати 10 відсотків від розміру статутного фонду.

Засновникам банку надаються пільги щодо першочергового придбання акцій.

Запланований курс: акції продаються за номінальною вартістю.

Загальні збори акціонерів є правомірні, якщо в них беруть участь акціонери, які мають більш як 60 відсотків голосів.

Нарахування дивідендів здійснюється відповідно до чинного законодавства України. Прибуток, що залишився після формування фондів та інших виплат, визначених Зборами акціонерів, розподіляється як дивіденди пропорційно кількості акцій. Розмір дивідендів на одну просту іменну акцію банку визначається загальними зборами акціонерів на основі рекомендації Ради банку.

Виплата дивідендів відбувається шляхом перерахування коштів на вказані акціонерами рахунки або через касу банку.

14. Фактори ризику:

непослідовність урядових рішень щодо діяльності комерційних банків;

зміни податкової політики щодо підвищення оподаткування комерційних банків;

непослідовність і неефективність заходів економічної реформи;

загострення проблеми платоспроможності підприємств.

Продаж акцій проводиться всіма установами Фермерського Земельного акціонерного банку.

БАЛАНС

Фермерського Земельного акціонерного банку (в млн. крб.) 01.10.1994 р.

АКТИВ		ПАСИВ	
1. Кореспондентські рахунки в інших банках	—	1. Статутний фонд	5.599
2. Кореспондентський рахунок у Національному банку	5.014	2. Резервний фонд	9
3. Надані кредити	55.030	3. Інші фонди	21.891
4. Дебітори банку	1.558	4. Розрахункові та інші рахунки	27.861
5. Основні фонди та господарські витрати	41.319	5. Кредитори банку	169
6. Інші активи	1.146	6. Депозитні рахунки	9.536
7. Депозити комерційним банкам	—	7. Інші пасиви	—
8. Кредити, видані іншим банкам	10.000	8. Кредити інших банків	49.000
9. Відлучені від прибутку кошти	3.690	9. Доходи	3690
10. Витрати	—	10. Прибуток	—
Всього	117.755	Всього	117.755

Арбітражний суд Києва (252030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького, 44-в) порушив справу № 15/167 про визнання банкрутом товариства «Інвестиція ЛТД» (юридична адреса: м.Київ-167, вул. Р.Окінної, 7-а, кв. 42, р/рахунок 467563 в Дарницькому відділенні УСБ м.Києва, МФО 322023).

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Києва (252030, м.Київ-30, вул. Б.Хмельницького, 44-в) порушив справу № 6/144 про визнання банкрутом МП «Восход» (юридична адреса: м.Київ-93, в/ч 42305, р/рахунок № 468423 в Дарницькому від. Укрсоцбанку, МФО 322023).

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Києва (252030, вул. Б.Хмельницького, 44-в) порушив справу № 6/145 про визнання банкрутом АТ закритого типу «Укргоспостач» (юридична адреса: 253099, м. Київ-99, вул. Заслонова, 17/9, р/рахунок 1467876 в Дарницькому від. УСБ, МФО 322023).

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Києва (252030, м.Київ-30, вул. Б.Хмельницького, 44-в) порушив справу № 15/158 про визнання банкрутом МП «Рапід» (юридична адреса: м.Київ-93, вул. Бориспільська, 15, р/рахунок № 468009 в Дарницькому відділенні Укрсоцбанку, МФО 322023).

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Информация о первом выпуске инвестиционных сертификатов открытого акционерного общества «Международная инвестиционная компания»

1. Сведения об инвестиционной компании

1.1. Полное наименование: Открытое акционерное общество «Международная инвестиционная компания», в дальнейшем — компания.

1.2. Сокращенное: А. О. «МИК»

1.3. Закрытый взаимный фонд «ТРАНСИНВЕСТ—МИК» — филиал открытого акционерного общества «Международная инвестиционная компания».

2. Содержание инвестиционной декларации

ИНВЕСТИЦИОННАЯ ДЕКЛАРАЦИЯ

2.1. Закрытый взаимный фонд — «ТРАНСИНВЕСТ—МИК» является филиалом открытого акционерного общества «Международная инвестиционная компания».

2.2. Местонахождение: Украина, 335014, г. Севастополь, ул. Пролетарская, 33.

2.3. Уставный фонд открытого акционерного общества «Международная инвестиционная компания» составляет 3.000.000.000 (три миллиарда) крб.

2.4. Цели инвестиционной деятельности:

обеспечение прибыльности вкладов и прироста вложенных средств.

2.5. Предмет инвестиционной деятельности:

аккумулирование финансовых ресурсов путем выпуска инвестиционных сертификатов, их обмен на приватизационные бумаги, продажа за денежные средства участников, инвестирование ресурсов в ценные бумаги других эмитентов, объекты приватизации, недвижимость, земельные участки, переработку сельхозпродукции и морепродуктов, индустрию туризма, отдыха и другое.

2.6. Основные направления инвестиционной деятельности :

— выпуск инвестиционных сертификатов от своего имени и за свой счет;

— аккумулирование и размещение приватизационных бумаг;

— инвестирование ресурсов в ценные бумаги, недвижимость, объекты приватизации.

2.7. Ограничения инвестиционной деятельности закрытого взаимного фонда — «ТРАНСИНВЕСТ—МИК» устанавливаются в соответствии с п. 17 Положения «Об инвестиционных фондах и инвестиционных компаниях», утвержденного указом Президента Украины от 19.02.94 г., № 55/94.

2.8. Сведения о выпуске инвестиционных сертификатов.

Для целей совместного инвестирования закрытый взаимный фонд «ТРАНСИНВЕСТ—МИК» размещает инвестиционные сертификаты в объеме по стоимости равном 15-кратному размеру уставного фонда «Международной инвестиционной компании». На момент, когда уставный фонд «Международной инвестиционной компании» составляет 3.000.000.000 (три миллиарда) крб., инвестиционных сертификатов выпускается на сумму 45.000.000.000 (сорок пять миллиардов) крб.

Количество инвестиционных сертификатов — 4.500.000 штук.

Номинальная стоимость одного инвестиционного сертификата — 10. 000 (десять тысяч) крб.

Все сертификаты именные.

Срок обмена инвестиционных сертификатов на приватизационные бумаги — 31 декабря 1997 г.

Срок использования приватизационных бумаг — 31 декабря 1997 г.

2.9. Порядок продажи инвестиционных сертификатов.

Инвестиционные сертификаты закрытого взаимного фонда реализуются за средства участников и приватизационные бумаги.

2.10. Обязательства по выкупу инвестиционных сертификатов, последствия невыполнения этих обязательств.

Инвестиционные сертификаты подлежат выкупу фондом не раньше окончания срока использования приватизационных бумаг.

Инвестиционные сертификаты закрытого взаимного фонда подлежат свободной перепродаже.

В случае ликвидации взаимного фонда имущество фонда реализуется исключительно на аукционе. Средства распределяются между участниками пропорционально количеству инвестиционных сертификатов. В случае, когда стоимость имущества в расчете на один инвестиционный сертификат ниже его номинальной стоимости, разница участникам покрывается за счет средств учредителей.

По решению учредителей закрытый взаимный фонд может быть преобразован в открытый взаимный фонд.

2.11. Комиссионные, вознаграждения и расходы, которые могут выплачиваться за счет средств фонда:

— инвестиционному управляющему — 5% среднегодовой стоимости чистых активов фонда или 10%, когда активы инвестиционного фонда более чем на 50% сформированы за счет приватизационных бумаг;

— торговцам ценных бумаг, которым поручается реализация инвестиционных сертификатов;

— контрагентам по информационно-аналитическим исследованиям фондового рынка Украины;

— реклама, информация в средствах массовой информации;

— выпуск инвестиционных сертификатов, прямые и косвенные затраты по их реализации;

— затраты по договорам с Депозитарием, Аудитором и пр.

2.12. Место, срок и порядок выплаты дивидендов.

Участникам инвестиционной компании не гарантируется фиксированный размер дивидендов.

Размер дивидендов участникам закрытого взаимного фонда «ТРАНСИНВЕСТ—МИК» определяется собранием акционеров «Международной инвестиционной компании» исходя из результатов деятельности фонда.

Дивиденды выплачиваются 1 (один) раз в год, начиная с 3 января в течение 3 (трех) месяцев, путем перечисления на банковские счета или почтовые адреса, указываемые участниками при покупке ими инвестиционных сертификатов или в кассе компании по адресу: г. Севастополь, пл. Нахимова, 2.

2.13. Оговорки относительно создания каких-либо специальных или резервных фондов.

Взаимный фонд не создает какие-либо специальные или резервные фонды.

3. Данные об эмиссии инвестиционных сертификатов

3.1. Сумма первой эмиссии инвестиционных сертификатов составляет 45.000.000.000 (сорок пять миллиардов) крб.

3.2. Все инвестиционные сертификаты — именные.

3.3. Количество инвестиционных сертификатов — 4.500.000 штук.

3.4. Номинальная стоимость одного инвестиционного сертификата 10. 000 (десять тысяч) крб.

3.5. День начала продажи — 3 января 1995 г.

3.6. Запланированный курс одного инвестиционного сертификата на начало продажи — 10.000 (десять тысяч) крб.

3.7. Максимальное количество инвестиционных сертификатов, разрешенных для приобретения одним инвестором — 1.000.000 штук.

3.8. Другие инвестиционные компании и фонды не имеют права на приобретение инвестиционных сертификатов.

4. Предыдущих выпусков инвестиционных сертификатов не проводилось.

5. Сведения об учредителях

	доля в Уставном фонде в %
Юридические лица: Общество с ограниченной ответственностью «Рыбфлот» г. Севастополь	75,66%
Физические лица: 1. Бублик Олег Васильевич, паспорт серия VI-АП № 638227, выданный 30 октября 1980 г.	12,66%
2. Партин Алевтин Николаевич, паспорт серия IV-АО № 573094, выданный 12 декабря 1978 г.	11,66%
3. Другие учредители менее	0,02%

6. Органы управления

	доля в Уставном фонде в %
— Председатель правления Партин Алевтин Николаевич, паспорт серия IV-АО № 573094, выданный 12 декабря 1978 г. образование высшее, последние 3 года работал заместителем генерального директора ООО «Рыбфлот»	11,66%

7. Сведения о депозитарии инвестиционной компании

Наименования: полное — Коммерческий Акционерный «Нэвикон-Банк (Зюйд)» Украина,335000, г.Севастополь, пл. Нахимова, 2. Разрешение Министерства финансов № 25 от 13 июня 1994г. Учредители — юридические лица.

Другие инвестиционные фонды и компании, с которыми заключены депозитные договоры:

Инвестиционный фонд «Южная звезда», г. Севастополь;

Инвестиционный фонд «Пирамида-фонд», г. Севастополь.

8. Владельцы инвестиционных сертификатов имеют право на получение дивидендов

9. Сведения об аудиторе

Аудиторская фирма «Аудит-Баланс». 333000, г. Симферополь, пр. Победы, 28/59, лицензия АФ №000179, выданная 23 декабря 1993 г.

Арбітражний суд Черкаської області (м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) порушив справу № 1133/8 про банкрутство МП «Ал-Ви».

Адреса боржника: м.Сміла Черкаської області, вул.Петровського, 12.

Рахунок № 468564 у Смілянському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 354239.

Арбітражний суд Черкаської області (м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) порушив справу № 1135/8 про банкрутство МП «Арт-Геокор».

Адреса боржника: м. Сміла Черкаської області, рахунок 000467808 в Смілянському відділенні АК АПБ «Україна».

Продиктовано в номер

Акція «милосердя» стає масовою

Ініціативу Федерації профспілок України та Української православної церкви Київського патріархату щодо проведення Всеукраїнської новорічно-різдвяної акції «Милосердя» підтримав Центральний комітет профспілки працівників лісових галузей України. У новорічні та різдвяні свята найменш забезпеченим працівникам галузі, а також дітям-сиротам, дітям-інвалідам, дітям з багатодітних сімей, пенсіонерам, мешканцям будинків для старих буде вручено подарунки, продуктові набори, надано допомогу в лікуванні.

З благодійного фонду профспілки на оздоровлення дітей-сиріт, які навчаються в галузевих коледжах, технікумах, профтехучилищах, лісних школах, виділено понад 80 млн крб.

Від Київської обласної ради спортивного товариства профспілок «Україна» надійшло 5 мільйонів карбованців.

Українська православна церква Київського патріархату закупила борошно, крупу, олію та інші продукти харчування, які будуть розподілені по інтернатах та будинках для старих.

Чернігівське рішення про владу

Друга сесія Чернігівської обласної Ради розглянула проект Конституційного Закону «Про державну владу і місцеве самоврядування в Україні».

Депутати прийняли рішення «вважати за доцільне зберегти Ради народних депутатів на рівні областей і районів та чітко визначити функції Рад і їх виконавчих комітетів».

Нерентабельні підприємства за годину здобули господаря

Перший приватизаційний аукціон, який тривав усього одну годину, провели Херсонська міська Рада і Фонд комунального майна міста.

За цей час продали шість магазинів і чотири кафе. На аукціон виставили лише нерентабельні об'єкти, які тільки спорожнювали міський бюджет. І все ж за порівняно невисокої стартової ціни 2 мільярди 341 мільйон карбованців за торгові точки виклали 25 мільярдів 900 мільйонів карбованців.

У Закарпатті пошкоджено нафтопровід

За два кілометри від села Тисянка поблизу річки Латориця виявлено пошкодження нафтопроводу «Дружба». Забруднено земельну ділянку площею близько 0,2 га.

Дякуючи зусиллям Держуправління Мінприроди України по Закарпатській області та штабу Цивільної оборони витік нафти усунено.

Вживаються заходи, спрямовані на локалізацію та ліквідацію наслідків забруднення.

Від імені покоління

У Черкасах розпочалися літературні читання, присвячені 60-річчю з дня народження Василя Симоненка, під назвою «Від імені покоління».

Організовані вони облвиконкомом, черкаською організацією Спілки письменників України та Інститутом післядипломної освіти. У читаннях беруть участь земляки поета з Полтавщини, творча інтелігенція шевченківського краю. Учасники читань відвідали матір Василя Симоненка Ганну Федорівну Щербань-Симоненко, поклали квіти на могилу лицаря української поезії.

ХЛІБ ВІД ПИРОГІВ

— Ой, не давайте більш як два буханця в руки!

— А може, по одному, бо кожному хочеться хліба!

— Мені, як не вистачить, ночуватиму, доки свіжого не спечуть.

Усе це не вигадка, це — дійсність. Біля магазину довжелезна черга. І хоча ціна хлібини сягає ледь не 40 тисяч карбованців, охочих он скільки.

Це в Тернополі. Дехто з приїжджих навіть свої висновки робить: край багатий, а за буханцем хліба мало не б'ються.

Але не поспішайте з висновками. Бо йдеться лише про один хлібний магазин. 80 років тому на його місці була пекарня. По війні за неї забули, бо збудували два великих хлібозаводи.

І ось молодий завзятий тернопілець Михайло Пиріг звернувся до місцевої влади з проханням:

— Хочу дати нове життя старій пекарні. Дружина у мене дипломований пекар...

Узявся до роботи — відремонтував печі, обладнав невеликий затишний магазин. Хліб, булочки, пироги задовольнили усі смаки. Їх скориночка, наче присмажена, і випечений добре, і запашний... Одна біда — на всіх не вистачає: але, може, то так і треба? Великої смакоти має трішки не вистачати. Тим більше, що у звичайних магазинах Тернополя хліба достатньо.

Володимир СУШКЕВИЧ,
журналіст.

Тернопіль.

Остап Гавриш, як з'ясувалося, наділений не тільки талантом, а й фондом

Двадцять років композитор Остап Гавриш з Косова йшов до свого бенефісу на сцені Палацу культури «Україна» в Києві, куди запросив друзів й улюблених виконавців: Василя Зінкевича і Назарія Яремчука, Ніну Шестакову і Віталія Білоножка, Надію Шестак й Павла Зіброва... Після півторарічної розлуки з Україною приїхали з американського континенту й популярні співаки Лілія Сандулеса й Іво Бобул — виконавці цілої низки пісень Остапа Гавриша, зокрема шлягеру «А липи цвітуть».

Своєю пісенною творчістю композитор з Косова ще раз переконливо довів, що мистецтво найвищої проби не потребує провінційних знижок — воно може народжуватися повсюдно. А транснаціональна корпорація «Руно» й акціонерний банк «ОЛБанк» — головні спонсори концертів — підтвердили, що, крім бізнесових справ, їх не менше хвилює і становище сучасної української культури. На заключному концерті президент корпорації «Руно» й «ОЛБанку» Олег Іщенко оголосив про створення Всеукраїнського фонду культури імені Остапа Гавриша.

Роман ВАТРИЧ.

Бум на лісових красунь спадає

На відрогах Буковинських Карпат у ці дні дзвенять сокири працівників Путильського лісокомбінату, які заготовляють новорічні ялинки для жителів Чернівців. Міське управління торгівлі замовило для потреб обласного центру близько десяти тисяч лісових красунь, що набагато менше, ніж торік. Пояснюється це тим, що багато людей під впливом екологічної пропаганди відмовляються від традиції ставити ялинку у своїм помешканні. Але й їхні інтереси не буде обійдено — для них лісники готують смерекові гілки, з яких можна робити чудові новорічні букети.

Природоохоронці Буковини не мають жодних претензій до працівників Путильського лісокомбінату, бо всі ялинки вони рубають у спеціальних розсадниках або заготовляють після прорідження молодих посадок.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Різноманітні штучні квіти та оригінальні композиції з них, декоративні дерева, вазони випускає фірма «Конвалія».

Відкрито її у Полтаві нещодавно спільно з італійською фірмою «Натурал». Вироби підприємства вже знайшли широкий попит у побуті, використовують їх також в оформленні офісів, залів для урочистих подій. А насамперед, квіти — це чудовий подарунок іменинникам, ювілярам, нареченим.

На знімку: працівниця фірми «Конвалія» Тетяна Рагуліна демонструє вироби свого підприємства.

Фото Павла ЗДОРОВИЛА.
(Укрінформ).

Гуляй, ярмарку!

Луцьк перетворюється на місце проведення традиційних міжнародних виставок-ярмарків.

Тільки приватне спільне українсько-польське підприємство «Едам-Світ», яке очолює Олексій Левченко, провело цього року шість міжнародних ярмарків. На останньому, де панував передріздвяний настрій, підприємства та фірми з Польщі, Ізраїлю, Угорщини, Росії, Білорусі, багатьох областей України пропонували свої швейні вироби, м'які меблі, косметичні та парфюмерні товари, дитячі іграшки, фруктово-шоколадні солодощі. Чимало угод підписано на ярмарках, що їх проводили акціонерні товариства «Укрбакалія» і «Галант».

У Луцьку вже складено календар міжнародних торгових ярмарків на 1995 рік.

Бомбові жарти

Скидається на те, що декотрі веселуни знайшли у нелегкий нинішній час нову, як їм здається, забаву: телефонувати по «02» і повідомляти про те, що десь «закладено вибухівку». Показовою є хроніка одного дня по Києву.

9.20 ранку — невідомий заявив, що на вокзалі станції Київ-Пасажирський закладено вибухівку;

13.20 — повідомлено, що в середній школі № 137 закладено вибуховий пристрій;

14.20 — анонімний абонент попередив, що 20-го або 21-го грудня в поїзді «Москва—Київ» буде закладено вибухівку;

14.30 — повідомлено про «бомбу» на станції метро «Хрещатик»...

В усіх випадках ніяких бомб, на щастя, не виявлено. Веселяться... Пускаючи на вітер ті податки, що їх сплачує народ, тож — і самі «жартівники».

Костянтин СТОГНІЙ.

Плюс авіапушка

Як відомо, Міністерство внутрішніх справ України подовжило до 25 грудня місячник добровільної здачі зброї та боєприпасів особами, що не мають права на їх зберігання. Чи ж багато виявилося отих добровольців на Одещині? Не густо: здано всього 22 газових столети, 25 мисливських рушниць та близько 400 патронів. Що, немає чого здавати? Не скажеш. Бо співробітники міліції у нинішньому році вже вилучили, здебільшого у злочинних угрупувань, 9 автоматів, 15 гвинтівок та карабінів, 38 пістолетів і револьверів, 36 обрізів, 43 самостріли, 85 гранат, 52 міни, кулемет, гранатомет і навіть...авіаційну пушку та 68 снарядів.

Спорт

Президентом НОК України знову обрано Валерія Борзова

Президентом Національного олімпійського комітету України знову обрано Валерія Борзова. За його кандидатуру одностайно проголосували учасники п'ятої сесії генеральної асамблеї НОК України, яка завершилася в Києві.

Валерій Борзов — дворазовий олімпійський чемпіон, нещодавно він став першим в Україні членом Міжнародного олімпійського комітету. За чотири роки, протягом яких В. Борзов очолював НОК України, олімпійський рух нашої країни отримав міжнародне визнання. Про це свідчать здобуті українськими спортсменами нагороди на Зимовій Олімпіаді в Ліллехаммері, чемпіонатах світу, Європи, інших турнірах, а також новий статус спортивних федерацій, що стали повноправними членами міжнародних організацій. Заслуговує на увагу такий напрям у діяльності НОКу, як зміцнення двосторонніх спортивних зв'язків з іншими країнами: за останній час було підписано чимало таких угод.

Сесія обрала виконком НОКу, а також внесла зміни і доповнення до статуту Національного комітету України.

* * *

Баскетбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. ЦСК «Меркурій» (Київ) — «Шахтар» (Донецьк) — 99:111.

Футбол. З авторитетних джерел нам стало відомо, що Володимир Мунтян вирішив подати у відставку і припинити роботу з олімпійською збірною країни. Відомий у минулому український футболіст, а нині авторитетний тренер має намір укласти трирічний контракт з Федерацією футболу Гвінеї і працюватиме з національною командою цієї країни. Щоправда, до Гвінеї вже запрошували Михайла Фоменка. Але той опинився в ... бориспільському «Борисфені».

Ходять чутки, що керівництво ФК «Динамо» (Київ) веде переговори з Валерієм Лобановським стосовно того, щоб цей фахівець повернувся до клубу. Але Валерій Васильович, який саме проводить відпустку в Києві, нібито спростував ці чутки, заявивши, що в нього контракт з Федерацією футболу Кувейту до 31 грудня 1996 року.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23, телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 394439.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311246.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».
Віддруковано на папері «Зовнішспецпостач-інвест ЛТД» (тел.441-89-94).